

Vítáme Svatého otce

Drazí přátelé, rád bych Vás touto cestou ještě jednou pozval do Brna na osobní setkání se Svatým otcem Benediktem XVI.

Bude to historická událost pro celou naši zemi. Nejen proto, že být středem pozornosti světa je pocta i závazek, ale zejména proto, že osobní setkání s člověkem tak hluboké víry může být velikou posilou pro každého, kdo hledá či zápasí s pochybnostmi, i inspirací pro ty, kdo nevěří, nebo nemohou věřit. Svatý otec přijíždí s dobrými zprávami za každým z nás.

Není pochyb o tom, že působení všech, kdo hledají pravdu a spravedlnost, je pro každou společnost velikým dobrem. Osobní účastí na slavnostech máme příležitost ukázat, kolik takových lidí v našem národě vlastně je.

Kéž tato návštěva Svatého otce celému našemu národu připomene, kdo jsme, odkud přicházíme a kam jdeme. Kéž v nás obnoví vědomí, že láska a pravda jsou správnou cestou.

Povzbuďme svět i sebe navzájem.

+Vojtěch Cihel

Výzva k přijetí svátosti smíření před návštěvou Svatého otce

Milé sestry, milí bratři, za několik dní uvítáme v naší zemi Svatého otce. Organizační a technické přípravy jsou v plném proudu,

probíhá i řada aktivit v oblasti duchovní přípravy. A právě v ní bychom neměli zapomenout přijmout svátost smíření. Jako završení duchovní přípravy nejen pro ty, kteří se setkání zúčastní osobně, ale i pro ty, kteří z různých důvodů zůstanou doma. Proto jsem vyzval vaše duchovní správce, aby vám umožnili slavit tuto svátost nabídnutím mimořádných možností, kdy pro vás budou připraveni v těchto dnech ve zpovědnicích. Využijte prosím této možnosti, aby očekávaná návštěva přinesla co největší užitek každému z vás.

Provázím vás modlitbou a ze srdce žehnám.

Váš + Vojtěch

Na lidové misie je třeba si udělat čas

Milí farníci, za necelý měsíc začnou v naší farnosti lidové misie. Co bych chtěl nejvíce zdůraznit, je důležitý předpoklad – abychom si na misie udělali čas. Prakticky to znamená, abychom si na týden od 18. do 24. října neplánovali navíc žádné práce, cesty, návštěvy a pokud chodíte do zaměstnání, měli alespoň navečer čas účastnit se denně bohoslužby s promluvou. Školáci nebudou mít v tomto týdnu náboženství, bylo by dobré je také omluvit z kroužků, aby se mohli účastnit odpoledního setkání. Udělat si čas, je první předpoklad zdárného uskutečnění misí. Přeji Vám a celé naší farnosti, aby misie přinesly povzbuzení a oživení víry.

P. Milan Vavro, farář

Úmysly modlitby živého růžence:

Září:	Za požehnanou přípravu, průběh a duchovní plody návštěvy Svatého otce
Říjen:	Za požehnání pro lidové misie
Listopad:	Za naše věrné zemřelé

Moje setkání se Sv. otcem Janem Pavlem II.

V roce 2000 jsme s manželem, sestrou a synovcem jeli s naší farností do Říma na národní pouť. Součástí této pouti bylo i setkání poutníků s papežem.

Bylo vybráno 46 účastníků z celé republiky, a to i z Čechů, kteří žijí za hranicemi, a tito měli štěstí, že se mohli setkat se Sv. otcem osobně. Situace se odehrávala tak, že za námi přišel Otec Milan s otázkou, kdo z nás čtyř chce být mezi těmito vybranými. Všichni se shodli na tom, že to mám být já. Celá jsem se z toho tak rozklepala, že jsem si nebyla schopna zavázat rozvážanou tkaničku u bot. Musela jsem se, se vstupenkou od pana faráře přemístit ze své řady úplně dopředu, kde již seděli ostatní vybraní a náš tehdejší velvyslanec ve Vatikánu Martin Stropnický. Stráž, které jsem ukazovala vstupenku se na mě mile

usmívala. Po skončení obřadů jsme jeden za druhým vystupovali na pódium.

Vedle Sv. otce stál pan kardinál Vlk. Uvažovala jsem, co mám Sv. otci říct, ale nenapadlo mě vůbec nic. Když jsem před ním nakonec poklekla, byla jsem tak rozrušená, že jsem ze sebe nevypravila ani slovo. Vyzářovala z něj úžasná síla a pokoj. Byl to krásný, těžko popsatelný pocit, který člověka jakoby celý zaplavil. Dal mi požehnání a podal mi ruku. Živě si pamatuji, jak jeho ruka byla jemná a také velmi slabá. Potom mi podal růženec. Poté mě pan kardinál slovy: „Tak už tedy půjdeme“ velmi laskavě vybidl, abych uvolnila místo dalšímu. Odcházela jsem s krásným, bohužel obtížně sdílitelným pocitem, který je však uložen hluboko v mé duši. Díky Otče Milane.

Marie Hošková

Jan Pavel II. a moje povolání

Byla jsem požádána, abych i já napsala svou vzpomínku na setkání se Svatým otcem, tak se o ni zkusím podělit.

Zúčastnila jsem se Světového setkání mládeže v Římě, kam nás v jubilejním roce 2000 pozval Jan Pavel II. Nemůžu mluvit o nějaké osobní audienci u Svatého otce, bylo nás tam několik milionů mladých lidí. Přesto v mých vzpomínkách zůstala tato pouť jako velmi osobní setkání.

Z toho, jak s námi Svatý otec byl, naslouchal, zpíval, jak k nám promlouval, byl zřetelně cítit jeho zájem o každého z nás osobně. Bylo vidět, že nám věří, a tím nám vléval důvěru; bylo vidět, že s námi mladými počítá a že je s námi rád, a to nás povzbuzovalo. A hlavně tím, jaký byl, ukazoval svůj hluboký vztah k Bohu, svou lásku k němu. Na něm jsme viděli, že celý svůj život svěřil Bohu a že je šťastný. A proto měla velkou váhu také jeho slova, kterými nás vybízel, abychom i my svůj život postavili na Kristu a nebáli se být křesťany nového tisíciletí.

A já osobně, i když jsem o tom před tím vůbec neuvažovala, jsem během těch dnů

strávených v Římě zaslechla ve svém srdci Boží pozvání a povolání k řeholnímu životu. Hodně to změnilo můj život a mé představy o budoucnosti a musela jsem se pak sama ještě dlouho ptát a hledat, jestli se opravdu touto cestou chci vydat. Byla mi v tom velkou pomocí také slova Svatého otce, která nám říkal, když se s námi loučil a rozesílal nás zase zpátky do našich domovů: „Pamatujte, že z Říma, města Petrova a Pavlova, vás vroucně provází papež a říká vám slovy svaté Kateřiny Sienské: Budete-li tím, čím máte být, zapálíte svět.“ Tato slova pro mě byla ujištěním o „osobní“ podpoře papeže, i o tom, že když budu opravdu hledat Boží vůli, vzejde z toho dobro pro mě i pro druhé.

Teď jsem už čtvrtý rok v klášteře karmelitek a jsem zde opravdu šťastná. Víím, že je tu moje místo, a v různých těžkostech a starostech se obracím na Svatého otce Jana Pavla II. Stál u začátků mého povolání a dnes, když je v nebi, pomáhá dál.

*sr. M. Tereška od Eucharistického Ježíše
Markéta Paterová*

Dotkne se návštěva Svatého otce Benedikta XVI. také naší farnosti?

Svatý otec požehná v závěru mše svaté v Brně základní kameny a posvátné předměty. Máme za úkol tyto předměty z celé republiky shromažďovat ve slavkovském kostele a zajistit jejich převezení na letiště a po skončení bohoslužby zpět. Na tomto úkolu se budou podílet i slavkovští muži.

Chceme nechat požehnat Svatým otcem základní kámen Křížové cesty na Urbánek, kterou připravujeme už několik let. Bylo by to 14 malých sakrálních staveb, lemujících cestu od sochy svatého Jana Nepomuckého ke kapli sv. Urbana. Dále bude požehnan také Misijní kříž, který bude vztyčen při lidových misiích 24. října 2009. Svátý otec požehná skrze symbol misijního kříže všem, kteří se zúčastní lidových misií.

Někteří větší ministranti budou asisto-

vat kněžím při podávání svatého přijímání. Budou držet žlutobílý deštník, aby lidé věděli, kde se podává. Ostatní budou v ministrantském oblečení v nejbližším sektoru u oltáře. Zpěv bude při mši zajišťovat sbor, utvořený z několika hudebních těles. Mezi nimi budou někteří členové našeho Pěveckého sboru Gloria. Další skupinou jsou krojovaní, kterých má být sto párů a budou lemovat cestu, kudy pojedou Svátý otec k oltáři a potom zpět do sakristie. Mezi nimi budou dva páry našich hodových stárků v kroji. Dokonce by měl někdo z naší farnosti číst při mši svatě přimluvu. Od řemeslníků z naší farnosti bude mít Svátý otec vyrobené dvě věci: klekátko, na kterém se bude modlit v sakristii přede mší svatou a plexisklový stojánek na misál na oltáři.

P. Milan Vavro, farář

„Denně SMS od papeže“

Jednotlivci, kteří se zajímají o osobnost Benedikta XVI. a chtějí se připojit a „nalaďit“ na jeho návštěvu v ČR, mohou každý den dostat jednu myšlenku Svatého otce prostřednictvím SMS. Akce potrvá do 25. září 2009 včetně a je možné připojit se kdykoliv. **Aktivace (objednání) služby:** Ze svého mobilního telefonu zašlete SMS ve

tvary PAPEZ SMS ANO na číslo +420 736 301 599. Tato aktivace vás bude stát cenu jedné SMS dle vašeho tarifu. Denní zasílání zpráv je již zdarma. Následujícího dne v ranních hodinách pak poprvé dostanete myšlenku Benedikta XVI. Kdo se zaregistruje ráno do 6.30 h, dostane svou první SMS ještě téhož dne. *Redakce*

Informace k dopravě na papežskou mši

V areálu letiště Brno-Tuřany, bude dostatek místa pro všechny poutníky. Je možné přijít přímo na bohoslužbu a vyzvednout si místenku před vstupem do areálu.

Doprava: Autobusy IDOS dle jízdního řádu. Vlakem: Vlaky jedou ze Slavkova v 04.13, 05.13, 06.13, 07.07, 08.07, 09.13 do Šlapanic, odtud pěšky 2,5 km. Je třeba si ve Slavkově koupit zpáteční jízdenku do Šlapanic. Lze jet až do Brna a odtud kyva-

dlová doprava k letišti. Nazpět jedou vlaky ve 12.33, 13.42, 14.33, 15.42, 16.33, 17.42 h.

Autem: na parkoviště v Černovicích (značená trasa), odtud kyvadlová doprava k areálu.

Veškeré informace naleznete na www.farnostslavkov.cz a www.biskupstvi.cz/papezvrbrne.

Všichni jsou srdečně zváni!

Program návštěvy Benedikta XVI. v Brně

Sobota 26. září

18.00–21.30 **Koncert naděje** u letiště Brno-Tuřany

Neděle 27. září

- 6.00 Průvod se sochou Panny Marie Tuřanské
 6.30 **Začátek předprogramu** (Duchovní pásmo se zpěvem a modlitbami, Svědectví o naději, Představení církve v České republice, Muzika Hradišťan s Jiřím Pavlicou a Kantiléna Brno)
 8.50 Přílet prezidenta České republiky Václava Klause
 9.20 **Přílet Svatého otce** Benedikta XVI., projíždění Svatého otce v papamobilu a žehnání věřícím
 10.00 **MŠE SVATÁ**, Modlitba Anděl Páně
 12.45 Odlet Svatého otce
 13.00 Odlet prezidenta České republiky
 13.00–15.30 **Hudební pásmo** (Posádková hudba Olomouc, Kyjovánek, Chrámový sbor a kapela ze Starého Lískovce, Schola BiGy Brno, Cantate).

Redakce

Životopis Benedikta XVI.

Joseph Alois Ratzinger se narodil na Bílou sobotu 16. dubna 1927 ve vesnici Makrtl am Inn v Bavorsku u rakouských hranic, a ten den byl o 4 hodiny později pokřtěn. Byl třetím a nejmladším dítětem policisty Josepha a Marie, rozené Peintnerové. Rodina jeho matky pocházela z Bolzana v Itálii. Jeden papežův bratr, kněz a dirigent Georg Ratzinger, ještě žije. Sestra Marie se nevdala a až do své smrti v roce 1991 mu jako kardinálovi pečovala o domácnost.

Ratzingerův otec byl ostrým odpůrcem nacizmu a jeho bratranec trpící Downovým syndromem byl nacistickým režimem zabit v rámci eugenického tažení Aktion T4. V roce 1943, kdy mu bylo 16 let byl povolán do německých protiletdeckých jednotek. Poté nastoupil výcvik v pozemních jednotkách, který byl však přerušen nemocí, což ho ochránilo před obvykle tvrdou vojenskou povinností.

V listopadu 1945 se společně se svým bratrem Georgem vrátil do semináře v Traunsteinu, poté studoval v Mnichově a tam byl oba kardinálem Michaelem von Faulhaberem 29. června 1951 vysvěceni na kněze. Roku 1953 složil Joseph Ratzinger disertaci s názvem Lidstvo a dům Boží v Augustinově učení o Církvi. V roce 1957 se habilitoval na Freisingké universitě prací o Bonaventurovi

a roku 1958 se tam stal profesorem. Od roku 1959 působil jako profesor teologie v Bonnu, a od roku 1963 na universitě v Münsteru.

V roce 1969 se vrátil do Bavorska na universitu v Řezně. Společně s dalšími teology založil v roce 1972 teologický časopis *Communio*, který dodnes vychází v 17 jazycích. Stal se čelním časopisem moderní katolické teologie. Až do svého zvolení papežem patřil Ratzinger k jedněm z nejpłodnějších přispěvatelů.

Účastnil se jako teologický poradce kardinála Fringse II. vatikánského koncilu (1962–1965). V době konání na něj bylo pohlíženo jako na reformátora.

Jmenován arcibiskupem Mnichova a Freisingu a kardinálem (1977) od Pavla VI., a Jan Pavel II. ho postavil do čela Kongregace pro nauku víry (1981).

Kardinál Ratzinger byl zvolen nástupcem Jana Pavla II. 19. dubna 2005 po čtvrtém skrutiniu, druhý den konkláve, a přijal jméno Benedikt XVI.

Kromě mateřské němčiny hovoří plyně italsky, francouzsky, anglicky, latinsky, má znalosti portugalštiny, ovládá četbu starověké řečtiny a biblické hebrejštiny. Je taktěž členem velkého množství různých akademií. Kromě toho mu bylo uděleno sedm čestných doktorátů.

Papež má několik titulů

Římský biskup – správce církve ve městě největšího apoštola.

Zástupce Ježíše Krista – vykonavatel duchovního poslání.

Nástupce sv. Petra – papež je 265. nástupcem sv. Petra (nikoli svého předchůdce) a vztahuje se na něj příslib daný Petrovi: *Ty jsi Skála (Petř); a na tě skále zbudují svou církev a brány pekla jí nepřemohou. Tobě dám klíče království nebeského; co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.*“

Hlava všeobecné církve – nejvyšší pastýř celé církve (1,115 miliardy věřících), který předsedá katolickým církvím různých obřadů.

Patriarcha západu – představitel katolické církve spolu s patriarchy sjednocených církví (arménské, řeckokatolické, etiopské, chaldejské, koptské, maronitské katolické církve) a měst (Jeruzaléma, indické Goi, Benátek a Lisabonu.

Italský primas – čestný titul pro prvního – nejvýznamnějšího – biskupa v určité zemi.

Arcibiskup a metropolita římské církevní provincie – sídelní biskup v metropoli je představeným územně správního celku.

Suverén státu Vatikán – městský stát je nejmenším na světě (po omezení na 0,44 km² v roce 1870).

Služebník služebníků Božích – označení z VI. století klade důraz na službu papeže.

Papežův den

- 5.00 Budíček zvoní papeži velice brzy, protože se od brzkého rána modlí.
- 6.00 Modlitby v soukromé papežově kapli.
- 7.00 Slouží mši ve své kapli za účasti významných hostů.
- 8.00 Po snídani odchází se spolupracovníky do studovny, kde zběžně prochází vyňatky z novin, ale hlavně připravuje promluvy a oficiální dokumenty.
- 10.00 Ve středu se koná generální audience veřejně přístupná věřícím.
- 11.00 Audience pro hlavy států, ministry, a pas-

toační skupiny. Kalendář spravuje Prefektura papežského domu.

- 13.30 Začíná oběd s hosty pozvanými k papežskému stolu. Desetiminutová procházka po terase Apoštolského paláce.
- 15.00 Navazuje práce ve studovně.
- 16.00 Procházka ve Vatikánských zahradách.
- 18.00 Přijímá představitele sekretariátu a řeholních kongregací.
- 19.30 Večeře s hosty nebo TV zpravodajství.
- 20.00 Duchovní četba v ložnici.
- 20.30 Spánek.

Perličky

Posledním papežem, který byl v době zvolení starší než on (78) byl Klement XII. (1730–1740). Je celkově devátým německým papežem. Naposledy byl německý papež Hadrián VI. (1522–23) z Utrechtu.

Shodou okolností byl zvolen 19. dubna, kdy se slaví svátek svatého papeže Lva IX., nejdůležitějšího německého papeže středověku, známého pro svoje významné institucionální reformy.

Obnovil některé tradiční části oděvu: papežské červené boty či kamauro (červenou čepici s bílým kožíškem) a používání všech tří druhů papežské mozzetty.

Prvním aktem v kategorii neomylných vyhlášení byla kanonizace 23. 10. 2005.

V Sydney nechal rozeslat smsku Mladý příteli,

Bůh a jeho lid od tebe mnoho očekává, protože máš uvnitř největší Otcův dar: Ježíšova ducha. B-XVI.

Hospodyně, které mu pečují o kuchyni, byt a šatník, jsou čtyři Italky z laické asociace Comunion e Liberazione: Loredana, Karmela, Kristina a Manuela, ale nikdy nevstupují na veřejnost.

Z oblíbených jídel připravují: namísto polévky tradičně italské těstoviny s kari, se šunkou, lososem a tykví, rýží se šafránem.

Hlavní jídlo bývají kuřečí závitky, masové nudličky s rukolou a parmazánem, rizoto na víně. Moučník tvoří štrúdl, ovocné tiramisù a koláče. Pije pomerančový džus, výjimečně sladké víno.

Osobní sekretářem je Němec Georg Gänswein a Malťan Alfred Xuereb, jeho rukopisy přichází přepisovat sestra Brigita.

Potřebujeme misie?

Co má společného věřící a nevěřící? Nepotřebují evangelizovat!

Tato věta, kterou jsem nedávno slyšel, mě vedla k zamyšlení nad blížícími se misiemi. Nevěřící člověk spoléhá hlavně sám na sebe. Má svoje morální zásady. Sám si určuje co je dobré a špatné. Boha nepotřebuje, ani se nesnaží Ho hledat. Nesetkal se s Ním.

Naopak věřící člověk si uvědomuje, že tento svět má svého Stvořitele, že náš život není ohraničen narozením a smrtí, a tak hledá hlubší smysl života. Svou víru může žít různým způsobem. Viditelně i skrytě. Jako jednotlivec, nebo společenství.

Samozřejmě tu mohou vznikat velké rozdíly, které jsou druhými lidmi přijímány různě. Kladně i záporně. Být věřící, neznamená být také dokonalý.

Dnešní člověk vidí vše kriticky a těžko nalézá pozitivní hodnoty. Přesto každý v sobě má tu nenaplněnou touhu po dobru, spravedlnosti, po pravé lásce a radosti.

B. Pascal kdysi napsal: „Bůh buď je, nebo není. Jenže k čemu se přikloníme? Rozum tu nemůže o ničem rozhodnout. Pomocí důkazů nemůžeme vyloučit ani jed-

no z obojího.“ Na zisk i na ztrátu jsou stejné vyhlídky. Pokud člověk vsadí – uzná, že Bůh existuje, bude věrný, čestný, skromný, vděčný, dobročinný, bude utlumovat své vášně, bude upřímný a opravdový přite... Co zlého se mu může stát? Co může ztratit? Výhrou je nekonečně šťastný život. V obráceném případě, když člověk nevěří, nebo dokonce odmítá pravdu a dobro, prohraje svůj život. Ztrácí věčnost života a štěstí.

Člověk je nucen hrát a bylo by pošetilé nedat svůj život v sázku. Porovnejme tedy tyto dva případy: vyhrájete-li, vyhrájete všechno, prohrajete-li, neprohrajete nic. Vsadte tedy na to, že Bůh je, a neváhejte.

Při misiích jde o to přinést radostnou zvěst o Ježíši Kristu. O jeho lásce ke každému člověku. On přišel, aby nás osvobodil z otroctví zla a hříchu. Je stále přítomný uprostřed své církve. Slíbil, že opět přijde.

Náš slavkovský kostel je zasvěcen tomuto velkému tajemství Vzkříšení Páně, a tak se nebojme využít této nabídky a přijměte pozvání na setkání s Ním.

M.L.

K lidovým misiím

V polovině září jste dostali do svých domů a bytů písemné pozvání k lidovým misiím, které pořádá naše římskokatolická farnost ve dnech 18.–24. října 2009. Rozdáním těchto pozvánek jsme chtěli upozornit v množství reklam a nabídek či volebních agitací na akci zcela jinou, duchovní. Nyní se zmíním o žehnání domů, kterými misie začínají, a o slavnosti misijního kříže, kterým misie vrcholí.

Požehnání domů bude nabídnuto kněžími od 12. do 14. října. Žehnáním vyprošujeme těm, kdo přebývají v domě (bytě), aby konali dobro a chránili se před vším, co je rozděljuje a vede ke zlému.

Bůh je pramenem a počátkem všeho požehnání pro lidi. On jediný je nejvyšší

dobrý, a všechno, co stvořil, je dobré. Když se modlíme a říkáme Bohu, že je požehnaný, tak ho tím uctíváme, hlásáme jeho slávu a vzdáváme mu díky. Tím, že je člověk hříšný, se vzdaluje hříchem od dobra a od Boha.

Již ve Starém zákoně Bůh pověřil lidi, aby vyzváním jeho jména udělovali požehnání a v jeho jménu jím zahrnovali jiné lidi a stvořené věci. Požehnáním Bůh slibuje lidem pomoc a uděluje svou dobrotu. Když žehnají lidé ve jménu Božím druhým, např. kněží lidem nebo rodiče dětem, vyprošují jim Boží pomoc a ochranu před zlem.

Žehnáním domu nebo bytu prosíme Boha, aby nás znovu obdaroval svou přízní, vírou v něho a laskavým jednáním k druhým.

Hříšným jednáním je také poznamenáno místo, kde žijeme. Proto se žehnají také místa, která mají vztah k lidskému životu, zvláště domy a byty. Žehnání není magický úkon, vztahující se na věc nebo místo, ale především je to modlitba za lidi, kteří v tom domě žijí. Opakem požehnání je prokletí, neboli přání něčeho zlého druhému člověku. Někdy se stává, že lidé pocítují působení zla na místě, kde se dříve stalo nějaké zlo, a tak zde prosíme o zlomení působení zlého. K tomu je však potřebná také ochota obnovit vztah k Bohu.

Misijní kříž je po celou dobu misí v kostele jako znamení naší spásy a jeho postavení je vyvrcholením misijního týdne. Je památkou na tuto událost. Protože 27. září

navštíví Brno papež Benedikt XVI., je reálná možnost, aby spolu se základními kameny nových církevních staveb požehnal i tento kříž a zároveň všem, kteří se budou misí účastnit. Naše město by tak mohlo získat svým způsobem jedinečnou památku požehnanou papežem, jehož návštěva bude v našem kraji ojedinělá, a která by mohla být prezentována nejen farností, ale také městem Slavkovem a mohla upoutat pozornost zahraničních návštěv a turistů.

Kříž je z dubového dřeva výšky 2,2 metru na podstavci z božanovského pískovce výšky 80 cm s nápisem a má umělecké ztvárnění. Navrhl jej výtvarník Milivoj Husák a realizoval jej sochař Vladimír Matoušek.

P. Milan Vavro, farář

Z farní kroniky: Svaté misie ve Slavkově 1935

V naší slavkovské farnosti nebyly deset roků svaté misie. Bylo tedy nutné svaté misie připravovat a uvažovat o nich již rok předem. Vhodný čas pro misie byl začátek nového roku 1935. Doba vhodně zapadala do liturgie církevního roku, připomínala všem křesťanům narození Spasitele a také počátky církve, Nový rok byl symbolem nového, plodného života duše a zimní doba vhodná hlavně pro klid od práce, která by bránila velké účasti. Misie byly také potřebné jako příprava k prohloubení náboženského života na prvním sjezdu katolíků naší republiky v Praze.

Na misie byly farníci pozvaní a připravováni předem zvláštními letáky s misijním programem, které se rozdávaly dům od domu ve všech třech přifařených obcích. Svaté misie konali otcové Redemptoristé, velice zkušení v těchto věcech a to P. Bedřich Chytil, P. Josef Šálek a P. Václav Slezák. Zahájeny byly promluvou P. Chytila poslední den v roce a pak pokračovaly v následujících dnech přesně podle stanoveného řádu rozvinutého na 11 dní. Úvahové promluvy byly přesně podle programu dvě denně – první ráno a druhá večer. Doba mezi nimi byla vyplněna promluvami k jed-

notlivým stavům – k ženám, dívkám, chlapcům a mužům, před odpolední všeobecnou promluvou nebo po ní. Promluvy se zahajovaly vždy svatým růžencem s jeho krátkým výkladem a kratšími modlitbami pro jednotlivé denní doby, které měli otcové misionáři natištěné na zpovědních obrázcích a ukončené požehnáním některého kněze z farního duchovenstva.

Misijní svátost smíření byla zahájena v prvních dvou dnech zpovědi školní mládeže všech slavkovských škol i přifařených obcí. Potom následovala svátost smíření jednotlivých stavů a to tak, že po stavovské promluvě byla vždy sv. zpověď téhož stavu, a trvala až do stavovské sv. zpovědi jiného stavu. V době sv. misí bylo vykonáno 3500 svatých zpovědí. Těto možnosti využili i mnozí, kteří po řadu let žili neusmíření s Bohem a do kostela nechodili. K svatému přijímání přistoupilo 6000 věřících, což je velké množství.

Při misiích byly pořádány slavnosti k Božskému srdci Páně, k Panně Marii, za duše v očistci a slavnost posvěcení misijního kříže vždy se slavnostním kázáním. Velká účast věřících prozrazuje oblibu a zájem o tyto slavnosti.

(Pokračování na straně 8)

(Dokončení ze strany 7)

Co se týká účasti na kázáních, může podepsaný farář s potěšením konstatovat, že byly velmi četně navštěvovány. Naději na obnovu náboženského života ve farnosti nabízela zmíněná cvičení pro jednotlivé stavy, kterých se zúčastňovalo mnoho věřících. Největší účast byla při stavovském cvičení žen, ale také počet zúčastněných mužů a chlapců byla obdivuhodná a překvapující.

Svaté misie ukončilo 12. ledna slavnostní kázání, chvalozpěv „Tebe Bože chválíme“ a svaté požehnání farníků, kteří se účastnili svatých misíí a vděčně vzpomínají.

Mnoho z nich bylo také při ukončení svatých misíí oblečeno do sv. škapulíře, které misionáři posvětili 6. ledna na Tři krále.

Celkově je možné zhodnotit, že se sv. misie vydařily i přesto, že lidé, kterým by misie mohly být opravdu požehnáním, na ně nereagovali. S lítostí musíme říct, že se ve farnosti i ve městě našly osoby a spolky, které usilovaly o zabránění jakéhokoli náboženského vlivu na duše svých stoupenců. Bolestí pro nás je, že při svatých misiích chyběli ti, kteří se postavili proti církvi a katolickému náboženství, ti kteří jim uvěřili

li a také ti, kteří z ostychu a ohledu na své známé nepřišli. Hlavně ve Slavkově, venkov až na nepatrné výjimky byl zastoupen velmi dobře.

Výsledek sv. misíí ponecháváme milosti dobrotivého Boha. Prozatím s potěšením poznáváme, že přibyla častá devítidenní svatá přijímání a také v ojedinělých případech se zvýšila účast na nedělních bohoslužbách. Naším jediným přáním je, aby semeno Božího slova, které bylo po deset dní trvání misíí zaséváno do srdcí farníků, se opravdu za přispění Boží milosti ujalo a nastal horlivější, obětavější náboženský život v naší farnosti. Aby byla ovčincem, v němž ovce bezpečně žijí ve stínu Boží milosti a i když se do ní vloudí vlk, nemohl ani jedinou z nich uchvátit a uvrhnout tam, kde je pláč a skřípění zubů. K tomu dopomáhej milost všemohoucího Boha Otce, Syna i Ducha svatého.

V roce 1935 zapsal do farní kroniky Hausprotokoll vom 1882: Mons. Václav Uhýrek, děkan a farář slavkovský, nar. 24. 9. 1856 Nechvalín, †3. 12. 1941 Slavkov, pohřben ve Slavkově, farářem ve Slavkově 1894–1941.

PRÁZDNINOVÉ AKCE

Farní tábor „Divoký západ“

Ve dnech 25. 7.–5. 8. 2009 se náš farní tábor v Rakoveckém údolí proměnil v Divoký západ. Z nás se stalo 38 zelenáčů, 5 předáků 6 kovbojů, reverend, western zdravotnice a samozřejmě nesměl chybět sheriff. Byli jsme najati firmou Western Union na pomoc znovubudované vesnici West Bridge City, kterou vyrabovali bandité. Neváhali jsme a vydali se na cestu. Den a noc jsme putovali, než jsme do vesnice dorazili. Přivítání nebylo zrovna moc vroucí. Nejdřív nás chtěl Sheriff zastřelit, ale poté, co jsme mu vysvětlili, kdo jsme a proč jsme tady, tak se nás ujal s radostí. Naučili jsme se vařit,

vybudovali jsme farmu, chránili kostel, stavěli mosty, hledali zlato, převáželi petrolej, měnili zboží s obchodníky, a dokonce jsme si zmapovali území. 1. srpna nás navštívili rodiče a příbuzní. Odpoledne bylo plné legrace a dobré nálady. Malý i velký si mohl vyzkoušet různé disciplíny z naší kovbojské olympiády. Na nástupu pak byli vyhlášeni vítězové. Jako každý tábor nesměla chybět pokladovka. Na cestě k pokladu byla spousta překážek, které jsme museli splnit, ale nakonec jsme úspěšně dorazili ke svému cíli.

Lucie

Pěší pouť na Velehrad

Jako každý rok i letos se slavkovští poutníci vydali v předposledním srpno-
vém týdnu pěšky na Velehrad.

Naše cesta vedla přes Jalový dvůr a Zdravou vodu do Žarošic, kde jsme se přidali k vranovskému proudu asi 180 poutníků. Po vydatném občerstvení od místních farníků, jsme odcházeli do Větěřova, kde byla mše sv., večerní program a spánek. V pátek ráno jsme se v hojném počtu vydali na horu sv. Klimenta. Zde proběhlo setkání s dalšími proudy poutníků. Z Klimentku následova-

la cesta do Buchlovic, kde pro nás bylo připraveno pohoštění od místních. Po eucharistickém postu byla mše sv. a poslední večerní program v tělocvičně, při němž se vyhlášovala „Miss Pajda“. V sobotu následovala krátká cesta k našemu cíli – Velehradu. Ve 12 hodin jsme slavili slavnou mši sv. Pěší pouť byla zakončena závěrečným požehnáním v 16 hodin. A jak říká Otec Marek Dunda z Vranova nad

Dyjí: „*Dá-li Pán Bůh, napřesrok znova*“.
Markéta Kábrtová

Prázdninová pohádka spolča S.R.O.

Bylo, nebylo. V malém městečku, poblíž kopečků,
žilo, bylo 18 dětí – 9 jinochů a 9 dívek.

A ty se jednoho krásného slunečného dne rozhodly jet do světa.

Protože byly chudých poměrů, love nemaje, vydaly se tedy na kole.

Překonaly kopců moc a unaveny utábořily se ve vesničce Ostrov u Macochy na faře.

I zvolily si faru za svůj letní hrádek a odtud celý týden
vyrážely do neznámých dálek.

Mezi místa, která poctily svou vznešenou návštěvou patří:
propast Macocha, rybník Suchý, Rudické propadání,
vysílač Kojál a jeskyně v okolí Ostrova.

Místní obyvatelstvo bylo velice přívětivé.

Nicméně po týdnu děti naznaly, že už viděly dost a nasbíraly spoustu
cenných zkušeností, které se potom rozhodly využít na svých chudých
zemanských dvorech. A tak se vrátily domů ke svým maminkám, tatínkům,
bratříčkům a sestřičkám. A pokud neumřely, tak tam žijí dodnes! KONEC

Spolčo S.R.O.

Smajlíci v Tyrolských Alpách

Členové společenství „Smajlíci“ se poslední
prázdninový týden, tj. od 23. do 29. 8. vydali překo-
návat Alpské vrcholy, nížiny a někdy i sami
sebe. Přizvali jsme i další příznivce horské cyk-
listiky, kteří zároveň vytvářeli silnou duchovní
oporu (o. M. Vavro, jáhen J. Kubeš, boho-
slovec M. Kohoutek). Po dlouhé cestě v autech
jsme si rozložili spacáky v nově postavené těloc-
vičně v Tyrolském městečku Schwendt.

Posilnění čerstvým mlékem přímo od kravi-
ček jsme jezdili po pěkně upravených cyklos-
tezkách, šplhali se na hřebeny a kochali se

krásami hor. Prošli jsme se po ledovci u nej-
vyšší hory Rakouska Grossglockneru (3798 m
n. m.), kam jsme dojeli (nikoli na kole, ale auty)
po vysokohorské silnici stoupající až do výšky
2504 m. Příznivé počasí a srdečné přijetí míst-
ních násobilo dojmy z krásné přírody. Měli
jsme možnost zazpívat nejen při mši, ale
i naladění zdejší dechovou hudbou naše lido-
vé písně. Velké díky patří nebeskému Otci za
ochranu, otci Milanovi, řidičům a vůbec všem,
kteří měli co dočinění s organizací.

Smajlíci & spol

Prázdniny v klášteře

První čtyři dny letošních letních prázdnin jsme prožili v Noemově Arše. Ptáte se, jak je to možné? No, u našich sestřiček v klášteře ve Slavkově u Brna je možné všechno. Jenom místo zvířátek se nás tam plavilo 60 děvčat. A sestřičky s vedoucími a s panem děkanem nám dělali Noeho s rodinou.

Byly jsme rozděleny do skupinek na ovečky, tygry, delfíny, holubice, šneky, berušky a včeličky. Včeličky pomáhaly Noemově rodině s organizací a starostí o ostatní zvířátka.

Stejně jako plavba na biblické Arše vyžadovala ode všech spoustu všelijakých užitečných dovedností a trpělivosti, musely jsme i my v připravených soutěžích překonávat všelijaké překážky, tvořit různé výrobky a starat se o sebe navzájem.

Zrovna tak jako pasažéři na Arše by tu plavbu nezvládli bez naděje a víry, tak jsme si i my při každodenních bohoslužbách a motlitbách připomínaly, jak nás má Pán Bůh rád a že si nás vybral, aby nás zachránil od všeho zlého.

A protože jsme si, to co jsme společně prožívaly, nechtěly nechat jen pro sebe,

vyšly jsme i do ulic Slavkova, rozdávali lidem naše výrobky a zpívaly všem pro radost.

Moc se nám pobyt u sestřiček líbil, a to nejen proto, že jsme pak za své snažení dostaly sladkou odměnu a diplomy. Sestřičky nám ukázaly, že příběhy z Písma můžeme prožívat i ve svém životě. A že i v klášteře nevládne jenom řád a pořádek, ale že je tam možné zažít i spoustu legrace a zábavy. Už se těšíme, co si pro nás připraví zase za rok...

Dvě zachráněné ovečky...

Dominika a Veronika Blažkovy

Z dalších ohlasů:

Byly jsme rozděleny na skupiny: holubičky, šnečky, berušky, delfinky, ovečky a tygřičky a já jsem byla v tygřičkách. Hrály jsme hry. Jeden den jsme měly výtvarné dílny. Chodily jsme do kláštera do kaple na mši svatou. Na snídani, na oběd a večeři jsme chodily do kláštera. V klášteře se mně líbilo a příští rok bych chtěla jít zase. Moje mladší sestra se už taky těší.

Kristýnka Blaháková

Plavba kolem světa

První červenec, den jako každý jiný, avšak pro většinu dětí školou povinných je jedním z nejkrásnějších dní v roce. Stává se branou do světa malých i velkých prázdninových dobrodružství. A právě jedno takové dobrodružství prožili slavkovští ministranti, když 1. července vyrazili na svou plavbu kolem světa. Posádka 14 odvážných námořníků vyplula v ranních hodinách ze slavkovského autobusového nádraží. Voda byla všude kolem nás. Po nelehké cestě plné deště, bláta a potu jsme hladoví, ale jinak spokojení dorazili na osamělou chalupu uprostřed lesů, 3 kilometry od vesnice *Vlachovice* v Bílých Karpatech. Vydatný oběd a dobro-

ty od maminek dodali potřebnou energii. Jakmile se námořníci ubytovali, začaly velké přípravy k uvítání anglické královny. Právě ta totiž vyslala naši posádku na plavbu kolem světa. Během sedmi dnů na moři jsme navštívili Řecko, Egypt, Jižní Afriku, Madagaskar, Indii, Čínu, Japonsko a Ameriku. Stavěli jsme pyramidy, lovíli zvířata v džungli, bojovali s piráty, hledali ztracené mohyly, vařili místní speciality, stříleli z luku... a našli ukrytý poklad portugalského mořeplavce *Fernãa Magalhãse*! Čas plyne jako voda a odnáší mnohé, ale dobrodružství která jsme na vlnách u Vlachovic prožili, v nás určitě zůstanou. *Palli*

Láska k Bohu a láska k bližnímu se vzájemně prolínají. I v tom nejposlednějším člověku se setkáváme se samotným Ježíšem, a v Ježíši setkáváme Boha. (*Benedikt XVI.*)

Šestá diecézní pouť rodin

V sobotu 29. 8. 2009 ráno jsme za počínajícího deště vyrazili na již tradiční pouť rodin, která se koná ve Žďáru na Sázavou. Letošní pouť byla zvláštní tím, že se poprvé konala v bazilice minor, na kterou byl v nedávné době povýšen žďárský kostel *Nanebevzetí Panny Marie a svatého Mikuláše*. Jak jsme projížděli Českomoravskou vysočinou teplota klesla až na 12 °C, ale déšť našťastí postupně slábl.

Hlavním bodem celodenního duchovního programu byla pontifikální mše svatá, jejímž hlavním celebrantem byl otec biskup brněnský *Vojtěch Cikrle*. Podle toho jak byla bazilika zaplněná se dá usuzovat, že těch, které nevlídné počasí odradilo, bylo asi velice málo. Otec biskup nám ve své promluvě připomněl, abychom nezapomínali, že cesta k těžkým hříchům začíná skrze hříchy lehké, které postupně mění a otupují naše svědomí. V závěru mše svaté byly požehnány keramické obětní misky pro návštěvu Svatého otce. V duchovním programu samozřejmě nechyběla společná adorace a možnost přijetí svátosti smíření.

Po ukončení mše svaté čekala na všechny účastníky bohatá nabídka doprovodných programů, která plně využila všech možností, jenž nabízí malým i velkým areál žďárského zámku s jeho blízkým okolím. Doprovodné programy pamatovaly snad na všechny věkové skupiny poutníků. Menší děti se např. mohly pobavit při loutkovém divadle a stále obležené byly „řádicí“ atrakce – skákací hrad a „rytířské souboje“ s maketami středověkých zbraní. Pro větší děti byla připravena výtvarná dílna, lukostřelba nebo třeba plavba se skauty po rybníce. Neméně bohaté byly i možnosti kulturního vyžití pro nás „odrostlejší“. V průběhu dne bylo postupně možno prohlednout si

Muzeum knihy, Santiniho expozici a expozici majitelů zámku – rodu Kinských. Řada poutníků využila i možnosti návštěvy nedaleké Zelené Hory, kde jsme se po krátké přednášce o kostele sv. Jana Nepomuckého společně pomodlili k českým patronům. Pro zájemce byly přístupné i přednášky o umění stárnout a efektivním rodičovství. Pestrý program ukončila společná závěrečná modlitba s požehnáním otce biskupa.

Co říci na závěr ? I přes počáteční nepříznivé počasí se pouť vydařila a většinu poutníků nějakým způsobem obohatila. Važme si této příležitosti k setkávání rodin naší diecéze a plně jí využijeme k vzájemnému poznání a sdílení naší společné víry.

Mlčochovi, Slavkova

Z dalších ohlasů:

29. srpna 2009 se uskutečnilo setkání rodin ve Žďáru nad Sázavou. Tento den byl také naším posledním dnem dovolené na Šumavě. Proto jsme nejprve přemýšleli, jestli se zúčastníme. Už jsme na jednom takovém setkání byli a věděli jsme, jak asi probíhá. I přes předpokládané nepříznivé počasí jsme se s manželem rozhodli pro setkání. Obě naše malé školačky měly velký zájem. Rády totiž něco vyrábějí a plní různé úkoly. Tam k tomu měly dobrou příležitost. Po společné mši sv. bylo několik programů na více místech. Manžel byl ochotný hlídat naše dvě mladší děti, proto jsem mohla jít na přednášku o výchově. ***Zaujala mě myšlenka, že děti nejsou těsto, ze kterého my rodiče můžeme utvořit co chceme, ale děti se podobají semínku, které máme zalévat a opečovávat a teprve se ukáže, co z něj vyroste, zdali smrk, květinka nebo červená řepa.*** *Učastnice setkání*

Jubileum v Holubicích

V neděli 14. 7. 2009 oslavil chrám sv. Václava 80. výročí posvěcení. Na tuto událost se sousední farnost dobře připravila. Holubice navštívil vzácný host pan biskup Pavel Posád, bývalý kaplan z Pozořic. Měl krásnou promluvu o živém chrámu - církvi, kde je skutečně přítomný Bůh a my se s Ním ve společenství věřících máme mož-

nost setkat. Tato slova potvrdilo srdečné přivítání místních bratří a sester a připravené výborné občerstvení. Měli jsme také radost, že slavnost přijelo podpořit i několik farníků ze Slavkova. Přesto, že máme Holubice na dosah, byli jsme zde v kostele poprvé a jsme rádi, že jsme toto místo více poznali. *Jana a Mirek L.*

Požehnání křesťanské třídy Oveček v MŠ Zvidálek

„...Děti jsou na jednu stranu zlé a sobecké a náš úkol je učít je, aby myslely na druhé. Na druhou stranu jsou důvěřivé, radostné a plně očekávání – a to se zase my můžeme učít od nich...“
(z promluvy pana děkana).

Ve čtvrtek 3. září byla v Mateřské škole Zvidálek požehnána nová křesťanská třída pro 26 dětí. Po úvodním přivítání pana děkana Milana Vavra ředitelkou školky Mgr. Evou Juráskovou a její zástupkyní Bc. Dagmar Červinkovou pozdravily také děti se

svými učitelkami všechny přítomné rodiče „rozhybaným zpěvem“. Pan děkan vyzdvihl smysl a význam požehnání, popřál mnoho moudrosti a síly ve výchově dětí a vyjádřil svůj dík rodičům a jejich odhodlání vstoupit se svými nejmenšími do tohoto nového začátku. Poděkování patří také maminkám *Kateřině Jirákové* a *Kateřině Dvořákové* za kvalitní hudební doprovod celé liturgie požehnání a všem rodičům za hojnou účast.

Učitelky křesťanské třídy

pí Elena Knotková a s. Josefa Jarošová

Mše svatě pro školní a předškolní děti

jsou součástí náboženské výchovy. Chtěl bych pochválit ty z vás, kteří pravidelně na mši svatě dochází, ať děti, tak i rodiče. Jsem si vědom toho, že někteří z rodičů pro pracovní vytížení nemůžou s dětmi přijít. Prosím vás přesto, abyste podporovali pravidelnou účast dětí, a podle možností s nimi také přicházeli. V západních zemích vymizela v mnoha farnostech účast rodičů na nedělních bohoslužbách a s nimi i účast dětí. Farnosti tak ztrácí rodiny i na další generace, pokud se některá věřící rodina nepřistěhuje. Děti potřebují i v křesťanské výchově společenství. Tak, jako chodí do různých kroužků a aktivit, ve kterých nachází kamarády, je třeba toto zakusit i v oblasti víry. V naší farnosti se daří dětem scházet na mši sv., v náboženství, na táboře a dalších aktivitách. Mají tak v církvi zázemí skrze vztahy s druhými.

Jít do kostela na mši svatou v neděli i na „dětskou“ ve všední den a taky do náboženství by mělo být pro dítě pravidlem. Pokud není účast pravidelná, je tím dítěti podvědomě sdělováno, že „to“ není důležité. Zde prosím opět vás, rodiče: tak, jak se snažíte, aby děti chodily pravidelně do hudebky nebo kroužků, veďte je i k pravidelné účasti na mši svatě. Do náboženství chodí děti vesměs velmi pravidelně, pokud neonemocní. V posledních dvou letech je však znát velká nepravidelnost na dětských mších, někdy i v neděli.

Je známý příklad, že když se dřevo v hořící hranici rozhrabe od sebe, oheň zhasne. Je čas, kdy je třeba dávat dohromady a oheň rozfoukávat. Přeji nám všem ve farnosti, aby naše vzájemné vztahy rostly a podporovaly v dnešní době tak potřebný růst víry.

P. Milan Vavra

Život sv. Pavla při dětských mších

V loňském školním roce jsme s dětmi putovali při mši svatě životem svatého apoštola Pavla podle knihy Skutků apoštolů. V získání obrázků při účasti na dětských bohoslužbách se v závěrečném vyhodnocení umístili: Barbora Červinková 32, Pavel Krbálek 32, Daniela Martínková 31, Lukáš Martínek 30, Matěj Červinka 30, Agáta Andrlíková 29, Kristýna Blaháková 27, Petr

Mlčoch 22, Anička Jeřábková 22, Honza Bukovský 22, Jakub Janek 22, Adam Janek 22, Pavlínka Zichová 21, Terezie Bukovská 19, Eliška Bukovská 19, Tereza Blaháková 18, Veronika Skoupá 13, Hana Mlčochová 13, Ondra Mlčoch 11, Klára Klinkovská 11, Veronika Klinkovská 9. Všem patří pochvala za účast a snahu.

P. Milan Vavra

SIS – Vzpomínka na Jana Špatného

Poslední srpnová neděle byla pro členy a příznivce Slavkovské iniciativy smíření, ale také pro členy Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského vzácnou příležitostí ke vzpomínce na mimořádnou osobnost naší doby, na svatolazarského rytíře a spoluzakladatele Slavkovské iniciativy smíření ing. Jana Špatného.

Spolu s rodinou jsme za něho děkovali při ekumenické bohoslužbě ve chrámu Vzkříšení Páně, položili květy na jeho hrob, a pak pokračovali ve vzpomínkách na slavkovském zámku, jehož býval ředitelem. Odešel velmi mladý, ve věku 51 let, ale

zanechal za sebou nesmazatelné stopy naděje, která pramení přímo z nebe. Jak jinak by mohl nabídnout svůj život jako obět pro smíření lidí rozdělených nábožensky, politicky či společensky? Jako zdatný historik znal velmi dobře nejen důsledky Bitvy tří císařů, ale i důvody těchto nesmyslných jatek. Věděl také, že smíření se nedosáhne proklamacemi, ale že se musí prožít. I kdybychom pominuli jeho ostatní zásluhy, které jsou nedocenitelné, jeho strhující příklad sebeobětování je pro nás trvalou výzvou, na kterou nesmíme zapomenout.

*Rev. Jaroslav Kratka,
zdroj: www.veslavkove.cz*

Kurz pro chrámové varhaníky ve Slavkově

pořádá Jednota Musica sacra ve spolupráci se slavkovským děkanstvím. Kurz je určen stávajícím chrámovým varhaníkům, kteří mají možnost si na kurzu zvýšit kvalifikaci absolvováním níže uvedených teoretických předmětů a též individuální výukou improvizace, popř. hry s pedálem a systematickým nácvikem skladeb klasického varhanního repertoáru. Je určen také zájemcům o varhanní službu, resp. těm, kteří ovládají nějaký klávesový nástroj (zvl. klavír, nebo též keyboard, akordeon) na úrovni alespoň 3. ročníku ZUŠ nebo též zručným samoukům. Individuálním pedagogickým přístupem budou tito zájemci vedeni tak, aby po absolvování kurzu byli

schopni konat varhanní službu. Kurz skončí zkouškami, po jejich složení dostanou účastníci kvalifikační osvědčení kantora, které platí ve všech diecézích ČR.

Kurz bude probíhat na faře ve Slavkově vždy jednu sobotu v měsíci od 9.00 do 13.00 hodin. Zahájení bude 17. 10. 2009. Vyučovat se budou teoretické předměty: liturgika, liturgická hudba, hudební nauka, nauka o varhanách, dějiny katolické chrámové hudby, základy taktování a vedení sboru a praktická varhanní hra.

Zájemci se mohou hlásit v kanceláři Musica sacra (tel. 549 251 008, e-mail musicasacra@musicasacra.cz.

Redakce

Láska není pouze cit. City přicházejí a odcházejí. Zralost lásky se vyznačuje tím, že zahrnuje člověka v jeho celistvosti – jeho cit, vůli i intelekt. *(Benedikt XVI.)*

K utváření lepšího světa přispívá člověk výhradně tím, že koná dobro teď, osobně a se zanicením všude tam, kde je to možné. *(Benedikt XVI.)*

Čas modlitby věnovaný Bohu nejen neumenšuje účinnost a činnost lásky vůči druhým lidem, ale ve skutečnosti je nevyčerpatelným zdrojem této činnosti. *(Benedikt XVI.)*

Odpuštění

V občanském zákoníku, v části pojednávající o dědictví je stanoveno, že nebude dědit ten, kdo se dopustil úmyslného trestného činu proti zůstaviteli (ten, po němž má být děděno neboť zemřel), nebo proti jeho manželovi, dětem i rodičům, ledaže by mu zůstavitel ještě za svého života trestný čin odpustil.

Odpuštění je důležitou složkou křesťanského života. Prosba za odpuštění patří mezi základní prosby v modlitbě Páně. K odpuštění nás vybízí celá řada Kristových výroků a podobenství v Písmu svatém: „Odpouštějte a bude vám odpuštěno!“ (L 6,37). Na závěr jednoho podobenství z Mat. 18,35 čteme důležitý dovětek, že je nutno „odpouštět ze srdce“. Odpuštění nemá být pouhým narovnáním narušeného vztahu, jen jakoby vyrovnáním misek na váze: provinění na misce jedné, proti odpuštění na misce protiváhy.

Odpuštění má být spojeno s útěchou a povzbuzením, má nést i pečeť lásky Ježíše Krista.

Tento přesah pouhého odpuštění, tedy prominutí je v běžném životě spíše vzdálený. V současné době má na tom podíl i chování toho, jemuž má být odpuštěno. Jak

často jste se setkali s provinilcem, který by požádal o prominutí svého nedobrého skutku? I když je tak říkajíc přímo přistižen, místo omluvy se dočkáte spíše slovního útoku. V tom případě nás samo odpuštění obvykle stojí dost přemáhání. A když konečně dokážeme odpustit, pokládáme tu věc za vyřízenou. Odpuštění nanejvýš projevíme osobně slovy. Na tom obvykle skončíme a vzhledem k narušené důvěře si nadále zachováme chladný odstup. Ten, komu jsme odpustili, je nám už jakoby někdo cizí a spíše se ho nadále straníme.

Křesťanské odpuštění však má jít ještě dál. Nestačí odpuštění jen vyslovit. Je zapotřebí i potěšit a povzbudit, aby se ten, komu jsme odpustili, nadále necítil být v chladu naší lhostejnosti, nebo se dokonce pod přívalem zklamání i zármutku nezhroutil.

Ano, i způsob našeho odpouštění může někdy zranit a vést ke zhroucení. Proto křesťanské odpouštění se má dít v duchu odpouštějící lásky Krista. Víme, že takové odpouštění není snadné ani v našich poměrech. I zde potřebujeme charismatickou pomoc ve spojení s Vykupitelovou slitovnou láskou.

JUDr. Miloslav Honek

Stejný začátek – různý konec

Dvě slova – světec a světák – obě mají stejný začátek, jako oba tito lidé: svět. Koncovka slova i konec lidí se řídí podle toho, zvítězí-li svět nad člověkem, nebo člověk nad světem: buď je z toho svět-ák nebo svět-ec.

Se slovem světák se rýmuje slovo smeták. Obě slova mají stejnou koncovku a oba stejný konec. Když smeták i světák vymetou leckterý kout špíny, opelichají a ti, jimž sloužili, je obvykle odloží a vyhodí jako nepotřebnou věc.

Slovo světec se rýmuje se slovem letec. Obě slova mají stejnou koncovku a oba tito lidé podobný směr úsilí. Oba chtějí vzhůru a pohybují se ve výškách, obvyčejným smrtelníkům jaksí nedostupným. K oběma vzhlíží lidé s obdivem. Jenže letce obdivujeme, dokud létá. Světce obvykle při jeho stoupání k výšinám dokonalosti neznáme, jeho sláva začíná teprve, když „doletí“ do nebe.

P. Josef Dobiáš, Holubice

Den co den potřebujeme menší i větší naděje, které nás udržují při životě. Tyto naděje však nestačí, pokud schází velká naděje přesahující vše ostatní: Bůh. *(Benedikt XVI.)*

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Běla Zdislava Karkošková ze Slavkova
*2009, pokřtěna 12. 07. 2009

Linda Lucie Kolovrátková z Heršpic
*2009, pokřtěna 23. 08. 2009

Kateřina Krátká z Němčan
*2008, pokřtěna 23. 08. 2009

Anna Kovaříková z Němčan
*2009, pokřtěna 23. 08. 2009

Jana Růžena Doležalová ze Slavkova
*2009, pokřtěna 23. 08. 2009

Do svátosti manželství vstoupili:

David Svatoň z Želetic
a **Jana Kellnerová ze Slavkova**
oddáni: 18. 07. 2009

Lukáš Ledvina z Němčan
a **Monika Jakoubková ze Slavkova**
oddáni: 08. 08. 2009

Jiří Hlaváček ze Slavkova
a **Ivana Skřivánková z Královopol. Vázan**
oddáni: 05. 09. 2009

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Věra Láníčková ze Slavkova
*1928, † 01. 07. 2009

Miroslav Salát z Hodějic
*1941, † 15. 07. 2009

Anna Zbořilová ze Slavkova
*1932, † 15. 07. 2009

Petr Křížek ze Slavkova
*1946, † 15. 07. 2009

Filip Kolder z Klobouček
*1994, † 24. 07. 2009

Jaroslav Bareš ze Slavkova
*1935, † 01. 08. 2009

Marie Červinková z Hodějic
*1922, † 09. 08. 2009

František Sedláček ze Slavkova
*1929, † 06. 08. 2009

Muž, který žil v Boží přítomnosti

Jistý vznešený muž požádal prezidenta Lincolna o audienci. Ten mu ji stanovil na časnou ranní hodinu. V obavě, aby nepřišel pozdě, dostavil se do Bílého domu asi o čtvrt hodiny před určenou dobou. Uvedli ho do místnosti, která sousedila s pracovním prezidenta a oznámili mu, že bude muset čekat. Návštěvníka překvapilo, že z pracovní slyší prezidentův hlas. S překvapením položil tajemníkovi otázku, zda ještě před ním – tak brzy ráno – přijal prezident nějakou jinou návštěvu.

„Ne Pane! Prezident čte bibli a modlí se,“ oznámil tajemník.

„A to dělá každý den?“ otázal se host.

„Ano, prezident si vyhradil svoji první pracovní hodinu pro čtení bible a modlitbu.“

Tak Abraham Lincoln každý den čerpal moudrost a sílu. Ano, zde máme odpověď, proč byl tak pozhnaným a užitečným mužem. Všechny své síly a schopnosti dal věrně do služby Bohu i lidem. A třebaže nevyměnil – jako David – pastýřskou hůl za královské žezlo, přece i on nastoupil do prezidentského úřadu přímo z dřevěné chatrče. A jako takový byl pro nespočetné lidi velkým přínosem a požehnáním.

Z knihy „Bůh slyší tvé prosby“

(Kniha je k dispozici ve farní knihovně)

Program římskokatolické farnosti

Pravidelné bohoslužby ve farním kostele: neděle 8.30 a 18.00, úterý 18.00 bohoslužba pro děti, čtvrtek 7.00, pátek 18.00, sobota v 7.30.

Slavkovské dny smíření, Zbýšov, sobota 3. 10. od 13.00

Mše sv. pro děti, každé úterý, 18.00 kostel

Návštěvy nemocných, budou až v týdnu misí

Mše sv. v penzionu také v týdnu misí

Svatost smíření před návštěvou papeže:

Slavkov, úterý 22. 9. 19.00–20.00, Němčany středa 23. 9. 19.15–19.45,

Hodějice pátek 25. 9. 16.30–17.00, Heršpice středa 23. 9. 16.30–17.00

Program televize Noe

Diváci se budou moci setkat s programem Svatého otce v sedmi vysílacích blocích.

Pátek 25. 9. – 20.05 dokument o Benediktu XVI. Dobrodružství pravdy.

Sobota 26. 9. – 11.00 až 13.30 přilet Svatého otce, uvítací ceremoniál a návštěvu kostela Panny Marie Vítězné. 16.45 Papežovo setkání s představiteli politického, společenského života a s diplomatickým sborem. 18.00 Modlitba nešpor z katedrály sv. Víta a Koncert naděje z Brna.

Neděle 27. 9. – 7.00 Brno – předprogram, koncert Hradištanu a Kantilény, papežův přilet do Brna. 10.00 Mše svatá z letiště, další program. 17.00 Papežovo setkání s představiteli Ekumenické rady církví i setkání s Akademickou radou. 19.30–22.30 Koncert ve Staré Boleslavi.

Pondělí 28. 9. – 6.30. předprogram ve Staré Boleslavi. 8.45 příjezd svatého Otce, návštěva v Basilice sv. Václava, mše svatá. 17.00–19.00 odlet papeže do Říma.

Modlitba za lidové misie

Duchu Svatý, Stvořiteli,

ty sestupuješ od počátku Boží církve na Kristovy učedníky,

abys osvítil jejich rozum, zapálil srdce, upevnil víru a posvětil jejich život.

Prosíme tě, sestup během misijních dnů na naši farnost a naplň nás svými dary.

Osvěcuj v pochybnostech, otevři naše srdce na dar Božího slova, vysvobod' nás z chyb, pozdvihuj z hříchů a sjednoť nás vzájemnou křesťanskou láskou.

Dej, ať podpořeni tvou milostí nalezneme během misí nový život.

Ať žijeme ve vzájemné jednotě a lásce jako jedna rodina Božích dětí.

Ať vydáváme světu pravdivé svědectví o dobrém Bohu.

Ať dojdeme do šťastné věčnosti, kde budeme stále velebit Boží Trojici:

Našeho nebeského Otce za dar stvoření, jeho syna Ježíše Krista za dar vykoupení a tebe, Ducha Svatého, za dar posvěcení na věky věků. AMEN.

Úřední hodiny na faře: středa 9.30–12.00 a 15.30–16.30 pátek 9.30–12.00

Kontakt:

Tel.: 544 221 587, 604 280 160

rkf.slavkov@biskupstvi.cz www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XII, číslo 3/2009. Vyšlo 20. září 2009.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna.

Uzávěrka příštího čísla 6. prosince 2009.

Příspěvky dejte na faru, nejlépe zašlete mailem na adresu: petrasankova@seznam.cz

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice